

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesgericht Feldkirch (Österrike) den 28 juli 2008 – Vorarlberger Gebietskrankenkasse mot WGV-Schwäbische Allgemeine Versicherungs AG**

(Mål C-347/08)

(2008/C 272/18)

Rättegångsspråk: tyska

**Hänskjutande domstol**

Landesgericht Feldkirch (Österrike)

**Parter i målet vid den nationella domstolen**

Klagande: Vorarlberger Gebietskrankenkasse

Motpart: WGV-Schwäbische Allgemeine Versicherungs AG

**Tolkningsfrågor**

- 1) Ska hänvisningen i artikel 11.2 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område<sup>(1)</sup> till artikel 9.1 b i förordningen tolkas så, att en socialförsäkringsgivare som har övertagit ett anspråk enligt lag (332 § ASVG) från en skadelidande, kan väcka en talan mot försäkringstagaren vid domstolen på den ort i en medlemsstat där försäkringsgivaren har sitt säte, i den mån som en sådan talan är tillåten och försäkringstagaren är bosatt i medlemsstaten?
- 2) Om den första frågan ska besvaras jakande: Gäller detta även om den skadelidande vid tidpunkten när talan väcks varken är bosatt eller stadigvarande vistas i den medlemsstat i vilken försäkringsgivaren har sitt säte?

<sup>(1)</sup> EGT L 12, s. 1.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundessozialgericht (Tyskland) den 4 augusti 2008 – Christian Grimme mot Deutsche Angestellten-Krankenkasse**

(Mål C-351/08)

(2008/C 272/19)

Rättegångsspråk: tyska

**Hänskjutande domstol**

Bundessozialgericht

**Parter i målet vid den nationella domstolen**

Klagande: Christian Grimme

Motpart: Deutsche Angestellten-Krankenkasse

**Tolkningsfrågor**

Ska bestämmelserna i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, på ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, på andra sidan, om fri rörlighet för personer<sup>(1)</sup>, i synnerhet artiklarna 1, 5, 7 och 16 däri samt artiklarna 12, 17, 18 och 19 i bilaga I till detta avtal, tolkas så att de utgör hinder för en bestämmelse enligt vilken en i Tyskland verksam styrelseledamot i ett aktiebolag som har bildats enligt schweizisk lag är skyldig att ansluta sig till den tyska pensionsförsäkringen, trots att i Tyskland verksam styrelseledamöter i aktiebolag som har bildats enligt tysk rätt inte är skyldiga att anslutna sig till nämnda pensionsförsäkring?

<sup>(1)</sup> EGT L 114, 2002, s. 6.

**Överklagande ingett den 7 augusti 2008 av Internationaler Hilfsfonds eV av den dom som förstainstansrätten (femte avdelningen) meddelade den 5 juni 2008 i mål T-141/05, Internationaler Hilfsfonds eV mot Europeiska gemenskapernas kommission**

(Mål C-362/08 P)

(2008/C 272/20)

Rättegångsspråk: tyska

**Parter**

Klagande: Internationaler Hilfsfonds eV (ombud: advokaten H. Kaltenecker)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

**Klagandens yrkanden**

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva förstainstansrättens dom av den 5 juni 2008,
- slutligt avgöra ärendet och ogiltigförklara kommissionens beslut av den 14 februari 2005 (artikel 54 i domstolens stadga),
- i andra hand, återförvisa ärendet till förstainstansrätten för avgörande, och
- förplikta kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader, inklusive klagandens kostnader.

## Grunder och huvudargument

Förstainstansrätten avvisade klagandens talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut, genom vilket klaganden nekades tillgång till vissa handlingar rörande avtalet LIEN 97-2011 om medfinansiering av ett medicinskt hjälpprogram i Kazakstan, på följande grunder: Talan rör ett beslut vilket enbart bekräftar ett tidigare slutligt beslut. Även om det ifrågasatta beslutet inte skulle utgöra en bekräftelse av ett tidigare slutligt beslut utgör det inte ett beslut mot vilket talan kan väckas i den mening som avses i förordning nr 1049/2001.

Domen uppvisar brister i rättsligt hänseende och vad avser bedömningen av de faktiska omständigheterna.

För det första, vad avser klassificeringen av det ifrågasatta beslutet, förbisåg förstainstansrätten att det meddelande som kommissionen tidigare hade skickat till klaganden som svar på en bekräftande ansökan i den mening som avses i artikel 7.2 i förordning 1049/2001, var ogiltigt då det inte hade avfattas av kommissionens generalsekreterare och varken innehöll skäl eller rättslig argument. Eftersom det följaktligen rör sig om ett svar som saknar rättskraft var det inte möjligt att väcka talan om ogiltigförklaring av detsamma. Av denna anledning kan endast det ifrågasatta beslutet, det vill säga kommissionens svar på klagandens förnyade ansökan, anses utgöra ett slutligt beslut, vilket kommissionen, i strid med förstainstansrättens bedömning, faktiskt antog efter en ny och fullständig prövning av situationen. Det ifrågasatta beslutet kan följaktligen inte bara vara ett bekräftande beslut. Ett beslut som saknar rättsverkan kan nämligen inte bekräftas. Förstainstansrätten underlät att pröva kommissionens tidigare besluts rättsliga giltighet, vilket resulterade i en felaktig kvalificering av kommissionens ifrågasatta beslut.

För det andra bygger förstainstansrättens resonemang enligt vilket det ifrågasatta beslutet utgör svar på en ursprunglig ansökan i den mening som avses i förordning nr 1049/2001, och därför inte kan anses utgöra ett beslut mot vilket talan kan väckas, på en felaktig tolkning av artikel 7.2 i förordning 1049/2001. Förstainstansrätten förbisåg att det är möjligt, men inte obligatoriskt, att ge in en bekräftande ansökan enligt nämnda förordning. Med beaktande av detta och i ljuset av kommissionens avvisande attityd under hela det administrativa förfarandet var klaganden inte skyldig att ge in en bekräftande ansökan. Under förfarandet begärde klaganden att en hänvisning till den aktuella bestämmelsens natur skulle införas i förhandlingsprotokollet eftersom nämnda protokoll var ofullständigt på denna punkt. Genom att avslå denna begäran gjorde sig förstainstansrätten också skyldig till rättegångsfel.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht München (Tyskland) den 11 augusti 2008 – Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV mot Adolf Darbo AG**

(Mål C-366/08)

(2008/C 272/21)

Rättegångsspråk: tyska

## Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht München

## Parter i målet vid den nationella domstolen

*Klagande:* Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

*Motpart:* Adolf Darbo AG

## Tolkningsfrågor

1. Ska begreppet sylt med lågt sockernehåll i del A i bilaga III till Europaparlamentets och rådets direktiv 95/2/EG av den 20 februari 1995 om andra livsmedelstillsatser än färgämnen och sötningsmedel <sup>(1)</sup> tolkas på så sätt att det även omfattar sylt som har beteckningen extra sylt?
2. För det fall fråga 1 besvaras jakande:
  - a) Hur ska begreppet sylt med lågt sockernehåll i del A i bilaga III till direktiv 95/2 EG tolkas i övrigt?
  - b) Ska det tolkas så, att det även omfattar sylt med beteckningen extra sylt som innehåller en halt av löslig torrsubstans på 58 procent?
3. För det fall frågorna 1 och 2 besvaras jakande:

Ska andra meningen i avdelning II i bilaga I till rådets direktiv 2001/113/EG av den 20 februari 1995 om sylt, gelé och marmelad samt södad kastanjepuré avsedda som livsmedel <sup>(2)</sup> tolkas på så sätt, att beteckningen extra sylt även kan tillämpas för sylt med en halt av löslig torrsubstans på mindre än 60 procent när det vad gäller beteckningen sylt vid sådan sylt inte ställs lägre krav?

<sup>(1)</sup> EGT L 6, 1995, s. 1.

<sup>(2)</sup> EGT L 10, 2002, s. 67.